

TÌM HIỂU THÁNH KINH

<https://timhieuthanhkinh.com>

Chú Giải Bốn Sách Tin Lành
Tin Lành của Đức Chúa Jesus Christ
TL027 Đức Chúa Jesus tại Thành Ca-na
Giăng 4:43-54

Huỳnh Christian Timothy
Huỳnh Christian Priscilla

Giăng 4:43-54

43 Sau hai ngày, Ngài đã rời khỏi đó và đi vào xứ Ga-li-lê.

44 (Vì chính Đức Chúa Jesus đã làm chứng rằng, một người tiên tri chẳng có sự tôn kính trong quê hương của mình.)

45 Rồi, khi Ngài đã đến trong xứ Ga-li-lê, dân Ga-li-lê đã tiếp nhận Ngài, vì họ đã thấy mọi sự mà Ngài đã làm tại thành Giê-ru-sa-lem, trong kỳ lễ hội. Vì họ cũng đã đi đến kỳ lễ hội.

46 Vậy, Đức Chúa Jesus lại đến nơi thành Ca-na của xứ Ga-li-lê, nơi Ngài đã làm nước hóa thành rượu. Có một nhà quý tộc kia, con trai của người đã bị bệnh, trong thành Ca-bê-na-um.

47 Người đã nghe rằng, Đức Chúa Jesus đã từ Giu-đê đến Ga-li-lê. Người đã đến với Ngài, xin Ngài rằng, hãy xuống và chữa lành con trai của người, vì nó sắp chết.

48 Vậy, Đức Chúa Jesus đã phán với người: Trừ khi các ngươi thấy những dấu kỳ và những phép lạ, các ngươi sẽ chẳng tin.

49 Nhà quý tộc thưa với Ngài: Lạy Chúa! Xin hãy xuống, trước khi con tôi chết!

50 Đức Chúa Jesus phán với người: Hãy đi! Con trai của người sống! Người đã tin lời mà Đức Chúa Jesus đã phán với mình, thì đi.

51 Người đang đi xuống, các đầy tớ của người đã gặp người và báo tin, nói: Con trai của ngài sống.

52 Vậy, người đã hỏi họ vào giờ nào mà nó được lành bệnh. Họ đã nói với người: Hôm qua, vào giờ thứ bảy, cơn sốt đã lui khỏi nó. [Dân I-sơ-ra-ên chia ban ngày từ khi mặt trời mọc cho tới khi mặt trời lặn thành 12 giờ. Giờ thứ nhất bắt đầu vào khoảng 6 giờ sáng. Giờ thứ bảy bắt đầu vào khoảng 12 giờ trưa.]

53 Vậy, người cha đã biết rằng, chính trong giờ mà Đức Chúa Jesus đã phán với người: "Con của người sống". Người và cả nhà của người đã tin.

54 Một lần nữa, đây là phép lạ thứ nhì Đức Chúa Jesus đã làm, khi Ngài từ Giu-đê đến trong Ga-li-lê.

<https://timhieuthanhkinh.com/wp-content/uploads/2023/03/IraenVaoTheKyThuNhat.jpg>

Trong bài này, chúng ta sẽ học về phép lạ thứ nhì Đức Chúa Jesus đã làm ra trong xứ Ga-li-lê, sau khi Ngài từ xứ Giu-đê về lại xứ Ga-li-lê. Phép lạ này cũng được làm tại thành Ca-na, nhưng lại có tác động đến một đứa trẻ tại thành Ca-bê-na-um. Theo lộ trình ngày nay, khoảng cách giữa hai thành phố là một lộ trình vào khoảng 37 km. Nếu đi bộ thì phải mất trọn một ngày đi đường, trong khoảng từ tám đến 10 tiếng.

43 Sau hai ngày, Ngài đã rời khỏi đó và đi vào xứ Ga-li-lê.

44 (Vì chính Đức Chúa Jesus đã làm chứng rằng, một người tiên tri chẳng có sự tôn kính trong quê hương của mình.)

Sau hai ngày ở lại thành Si-kha, giảng dạy cho dân Sa-ma-ri tại đó, Đức Chúa Jesus và các môn đồ của Ngài đã tiếp tục cuộc hành trình về lại xứ Ga-li-lê. Câu 44 hàm ý, Ngài đã bỏ qua, không ghé lại thành Na-xa-rét, là nơi Ngài đã lớn lên, sau khi từ Ê-díp-tô về lại Ca-na-an, lúc Ngài vào khoảng ba tuổi. Dù thực tế Ngài đã được sinh ra tại Bết-lê-hem, ứng nghiệm lời tiên tri về Ngài, nhưng có thể nói, Na-xa-rét là quê hương của Ngài. Vì trước đó, Giô-sép và Ma-ri sống tại đó. Ma-ri mang thai Ngài khi bà đang sống tại Na-xa-rét. Sau khi lánh sang Ê-díp-tô để tránh sự truy giết của Hê-rốt Đại Đế, Ngài đã được Giô-sép và Ma-ri đưa Ngài về lại Na-xa-rét. Ngài đã ở lại đó cho tới khi được khoảng 30 tuổi thì bước vào chức vụ Christ.

Câu 44 được Sứ Đồ Giảng ghi tại đây, vì ông nhớ lại lời Đức Chúa Jesus phán, trong một lần Ngài về thành Na-xa-rét, được Ma-thi-ơ ghi lại trong Ma-thi-ơ 13:57: “Tiên tri không thiếu sự tôn kính, trừ khi ở trong xứ mình và ở trong nhà mình”.

45 Rồi, khi Ngài đã đến trong xứ Ga-li-lê, dân Ga-li-lê đã tiếp nhận Ngài, vì họ đã thấy mọi sự mà Ngài đã làm tại thành Giê-ru-sa-lem, trong kỳ lễ hội. Vì họ cũng đã đi đến kỳ lễ hội.

46 Vậy, Đức Chúa Jesus lại đến nơi thành Ca-na của xứ Ga-li-lê, nơi Ngài đã làm nước hóa thành rượu. Có một nhà quý tộc kia, con trai của người đã bị bệnh, trong thành Ca-bê-na-um.

Khi vào đến địa phận của xứ Ga-li-lê, có lẽ Đức Chúa Jesus đã ghé qua thành Na-in, rồi từ đó đi thẳng đến thành Ca-na. Dân chúng trong xứ Ga-li-lê tiếp nhận Ngài, vì trong kỳ lễ hội tại Giê-ru-sa-lem, họ đã thấy các phép lạ Ngài làm. Vì Lễ Vượt Qua là một trong ba kỳ lễ hội mọi người nam trưởng thành trong dân I-sơ-ra-ên có bốn phận về dự, nên có nhiều người tại Ga-li-lê nhận biết Đức Chúa Jesus. Chúa chọn lưu lại thành Ca-na có lẽ là để thăm đôi vợ chồng mới cưới mà Ngài đã hóa nước thành rượu, trong tiệc cưới của họ. Rất có thể họ là bà

con bên Giô-sép hoặc bên Ma-ri, nên cũng là chỗ thân tình với Ngài.

Vào lúc ấy, tại thành Ca-bê-na-um, cách đó khoảng 37 km, có một nhà quý tộc có con trai lâm trọng bệnh. Danh từ “nhà quý tộc” (G937) được dùng để chỉ hoàng thân, quốc thích hoặc người có chức quan tại triều. Chúng ta không biết con trai của nhà quý tộc vào khoảng bao nhiêu tuổi, nhưng có lẽ là còn bé. Chúng ta không biết đứa bé bị bệnh gì, ngoài chi tiết trong câu 52 cho biết nó bị sốt cao.

47 Người đã nghe rằng, Đức Chúa Jesus đã từ Giu-đê đến Ga-li-lê. Người đã đến với Ngài, xin Ngài rằng, hãy xuống và chữa lành con trai của người, vì nó sắp chết.

Có lẽ Đức Chúa Jesus đã ở lại thành Ca-na ít nhất là một ngày; và tiếng đồn Ngài là Đấng làm phép lạ tại Giê-ru-sa-lem đã vang ra đến thành Ca-bê-na-um. Nhà quý tộc nghe được tin đồn về Ngài thì đã từ Ca-bê-na-um đi đến Ca-na để xin Ngài chữa bệnh cho con. Ông đã tìm đến Đức Chúa Jesus với đức tin. Ông xin Ngài đi xuống thành Ca-bê-na-um để chữa cho con của ông, đang bị bệnh rất nặng.

48 Vậy, Đức Chúa Jesus đã phán với người: Trừ khi các người thấy những dấu kỳ và những phép lạ, các người sẽ chẳng tin.

Dù là Đức Chúa Jesus phán với nhà quý tộc, đáp trả lời cầu xin của ông, nhưng câu nói của Chúa là cho nhiều người. Có thể là cho những người cùng đi với nhà quý tộc và những người đang có mặt tại đó. Phần lớn thì nhiều người dễ dàng tin, khi nhìn thấy dấu kỳ và phép lạ. Nhưng có những người tin mà không cần phải thấy dấu kỳ, phép lạ, như dân Sa-ma-ri của thành Si-kha. Chúng ta có thể hiểu, lời phán của Chúa không nhắm vào nhà quý tộc, dù là Ngài đang đáp lời cầu xin của ông. Vì rõ ràng là nhà quý tộc đã tìm đến Đức Chúa Jesus với đức tin. Câu 50 xác nhận đức tin của ông nơi Chúa.

49 Nhà quý tộc thưa với Ngài: Lạy Chúa! Xin hãy xuống, trước khi con tôi chết!

50 Đức Chúa Jesus phán với người: Hãy đi! Con trai của người sống! Người đã tin lời mà Đức Chúa Jesus đã phán với mình, thì đi.

Ngay trong lời van xin của nhà quý tộc cũng thể hiện đức tin của ông. Tuy nhiên, đức tin của ông có sự giới hạn. Ông tin rằng, Đức Chúa Jesus có thể chữa lành cho con của ông nhưng dường như ông không tin Ngài có thể làm cho nó sống lại, sau khi chết.

Khi Đức Chúa Jesus phán với ông, bảo ông hãy đi, con trai của ông sống, thì

ông tin lời phán của Chúa, và trở về Ca-bê-na-um.

Nhà quý tộc vốn nghe về Đức Chúa Jesus, chưa từng quen biết Ngài nhưng ông lại có đức tin nơi Ngài và thể hiện lòng vâng theo lời phán của Ngài. Ngày nay, có biết bao nhiêu người xưng mình là con dân Chúa, là môn đồ của Đấng Christ nhưng không có đức tin nơi Ngài và không làm theo lời phán của Ngài. Thực tế, có bao nhiêu người tin và làm theo lời phán này của Đức Chúa Jesus:

“Vậy, các người chớ lo lắng, nói: Chúng ta sẽ ăn gì? Hoặc: Chúng ta sẽ uống gì? Hoặc: Chúng ta sẽ mặc gì? Vì các dân ngoại tìm kiếm tất cả những sự đó. Vì Cha ở trên trời của các người biết rằng, các người cần hết thảy những sự đó. Nhưng trước hết, các người hãy tìm kiếm Vương Quốc của Đức Chúa Trời và sự công chính của Ngài, thì mọi điều ấy sẽ được thêm cho các người.” (Ma-thi-ơ 6:31-33).

Có bao nhiêu người tin và làm theo lời phán này của Đức Chúa Jesus:

“Rồi, Ngài phán với hết thảy mọi người: Nếu ai muốn đến, theo Ta, người ấy hãy từ bỏ chính mình, mỗi ngày vác thập tự giá của mình mà theo Ta.” (Lu-ca 9:23).

Có bao nhiêu người trong chúng ta tin và dâng trình nan đề của mình lên Chúa để được kinh nghiệm phép lạ của Ngài?

51 Người đang đi xuống, các đầy tớ của người đã gặp người và báo tin, nói: Con trai của ngài sống.

52 Vậy, người đã hỏi họ vào giờ nào mà nó được lành bệnh. Họ đã nói với người: Hôm qua, vào giờ thứ bảy, cơn sốt đã lui khỏi nó. [Dân I-sơ-ra-ên chia ban ngày từ khi mặt trời mọc cho tới khi mặt trời lặn thành 12 giờ. Giờ thứ nhất bắt đầu vào khoảng 6 giờ sáng. Giờ thứ bảy bắt đầu vào khoảng 12 giờ trưa.]

Trong khi nhà quý tộc từ Ca-na về lại Ca-bê-na-um thì các tôi tớ của ông cũng từ Ca-bê-na-um đến Ca-na, có lẽ để tìm ông, báo cho ông biết là con trai của ông đã được lành bệnh. Họ đã gặp nhau trên đường đi. Khi được các đầy tớ báo tin, nhà quý tộc đã hỏi, con trai của ông được lành bệnh vào giờ nào. Chúng ta chú ý, nhà quý tộc đã hỏi là “giờ nào”, không phải là “khi nào”. Có lẽ là vì ông nhớ rõ thời điểm Đức Chúa Jesus phán với ông, bảo ông hãy đi, vì con trai của ông sống. Các đầy tớ của ông cho biết là con của ông đã hết sốt vào giờ thứ bảy của ngày hôm trước. Giờ thứ bảy theo cách tính giờ của người I-sơ-ra-ên tương đương với 12 giờ trưa, theo cách tính giờ của chúng ta.

53 Vậy, người cha đã biết rằng, chính trong giờ mà Đức Chúa Jesus đã

phán với người: "Con của người sống". Người và cả nhà của người đã tin.

Nghe câu trả lời của các đầy tớ, nhà quý tộc biết ngay, con trai của mình đã được lành bệnh là nhờ lời phán của Đức Chúa Jesus. Có lẽ nhà quý tộc đã thuật lại cho gia đình ông sự việc ông đã gặp Chúa, cầu xin Chúa, và lời phán của Ngài.

Câu “Người và cả nhà của người đã tin” là tin rằng, chính lời phán của Đức Chúa Jesus đã chữa lành đứa bé.

54 Một lần nữa, đây là phép lạ thứ nhì Đức Chúa Jesus đã làm, khi Ngài từ Giu-đê đến trong Ga-li-lê.

Theo ý nghĩa của câu này thì đây là phép lạ thứ nhì mà Đức Chúa Jesus đã làm ra, tại Ga-li-lê. Nó không có nghĩa là phép lạ thứ nhì Chúa đã làm ra trong số các phép lạ mà Ngài đã làm. Vì trước đó, tại thành Giê-ru-sa-lem, trong kỳ lễ hội, Ngài đã làm ra nhiều phép lạ.

Chúng ta kết thúc bài học này tại đây.

Nguyện Đức Thánh Linh dẫn chúng ta vào trong mọi lẽ thật của Lời Chúa (Giăng 16:13). Nguyện Lời Chúa thánh hóa chúng ta (Giăng 17:17). Nguyện Đức Chúa Trời Thành Tín của Sự Bình An giữ cho tâm thần, linh hồn, và thân thể xác thịt của mỗi một chúng ta đều được nên thánh trọn vẹn, không chỗ trách được (I Tê-sa-lô-ni-ca 5:23), sẵn sàng cho sự đến của Đức Chúa Jesus Christ, Cứu Chúa Yêu Dấu của chúng ta. A-men!

Huỳnh Christian Timothy
Huỳnh Christian Priscilla
01/04/2023

Ghi Chú

Nếu không truy cập được các nối mạng dưới đây, xin vào <https://server6.kproxy.com/>, dán địa chỉ nối mạng vào ô tìm kiếm, rồi bấm nút **surf**.

Karaoke Thánh Ca: “Tình Ca Tôi và Chúa”
<https://karaokethanhca.net/tinh-ca-toi-va-chua/>

Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Hiệu Đính 2012: Các câu Thánh Kinh được trích

dẫn trong bài này là theo Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Hiệu Đính 2012. Đây là bản Thánh Kinh Việt Ngữ trên mạng, đang trong tiến trình hiệu đính để hoàn thành Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Dịch Ngôi Lời. Quý con dân Chúa có thể đọc tại đây: <https://thewordtoyou.net/bible/>.

- Các chữ nằm trong hai dấu { } không có trong nguyên văn của Thánh Kinh, nhưng được hàm ý theo cấu trúc của văn phạm tiếng Hê-bơ-rơ và tiếng Hy-lạp.
- Các chữ nằm trong hai dấu [] không có trong nguyên văn của Thánh Kinh, đó là chú thích của người dịch.

Những sách nào đã được hiệu đính hoàn toàn sẽ được đăng tại đây: <https://christ.thanhkinhvietngu.net/>.